

Nowy Żmigród
(Woj. Podkarpackie)

Kościół pw. śś. Apostołów Piotra i Pawła

Sanktuarium
bl. Władysława Findysza

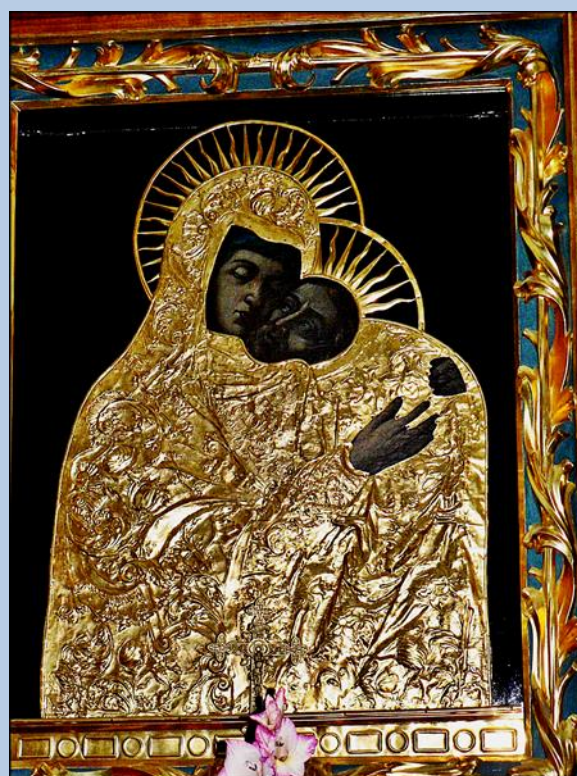
Błogosławiony ks. Władysław Findysz

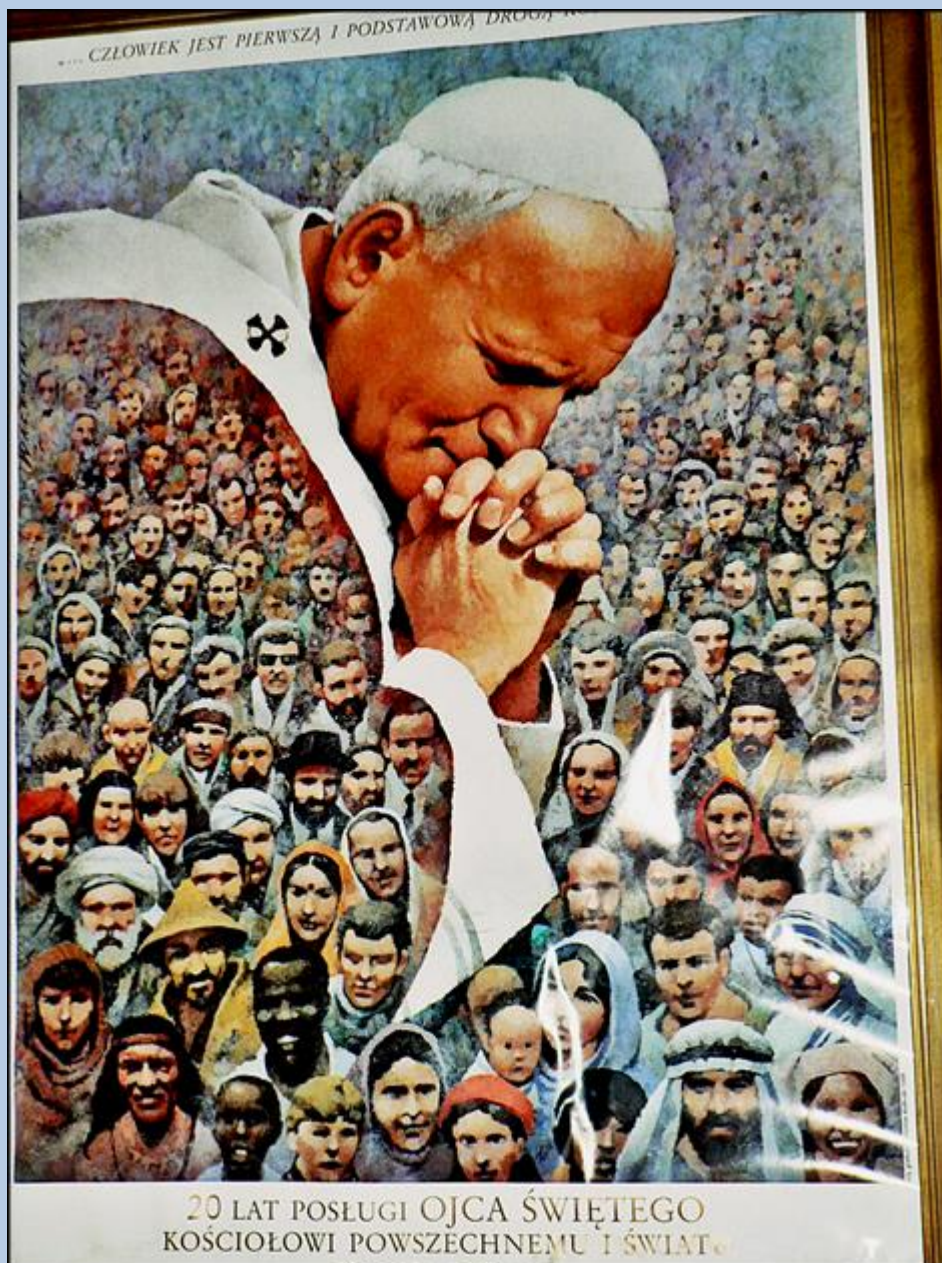
Kapłan-męczennik (1907 - 1964)

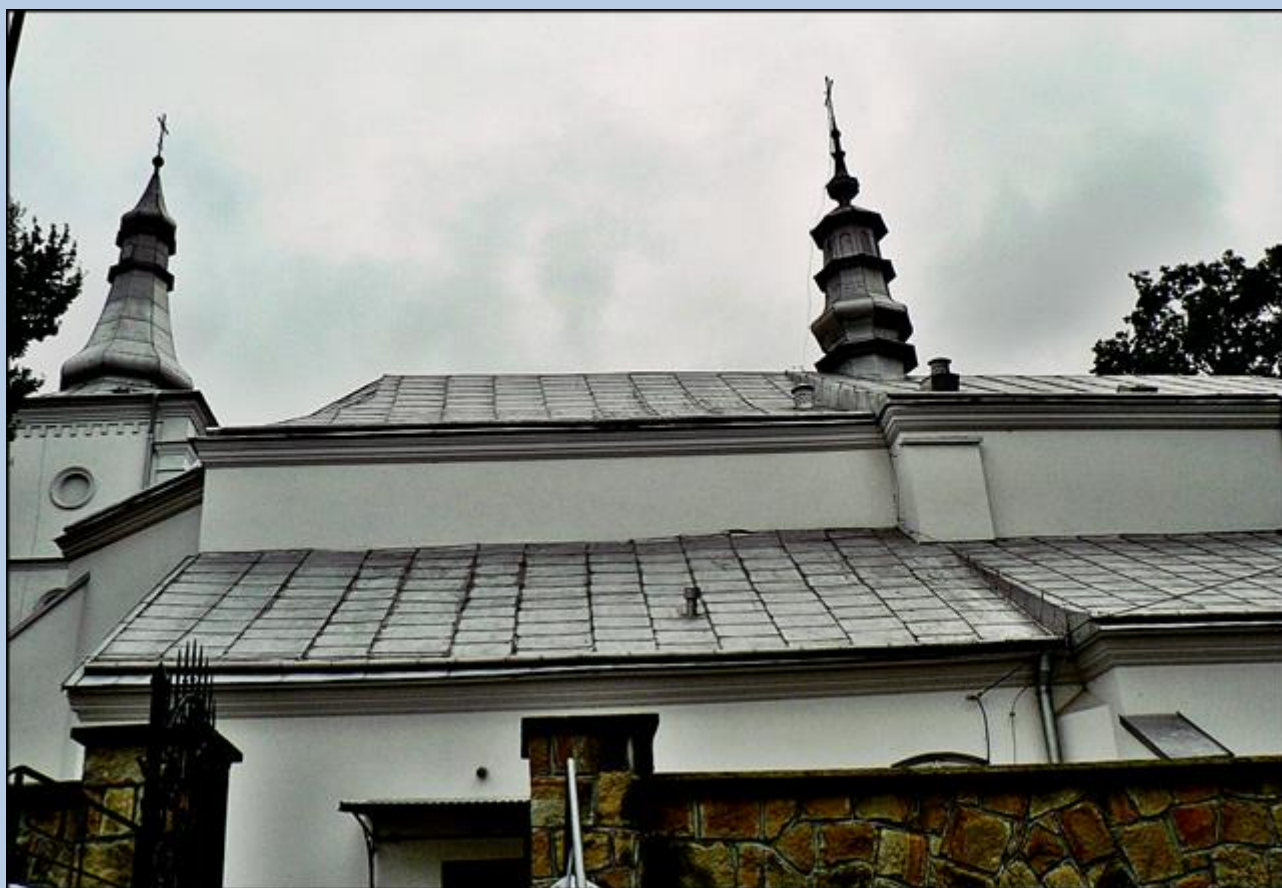
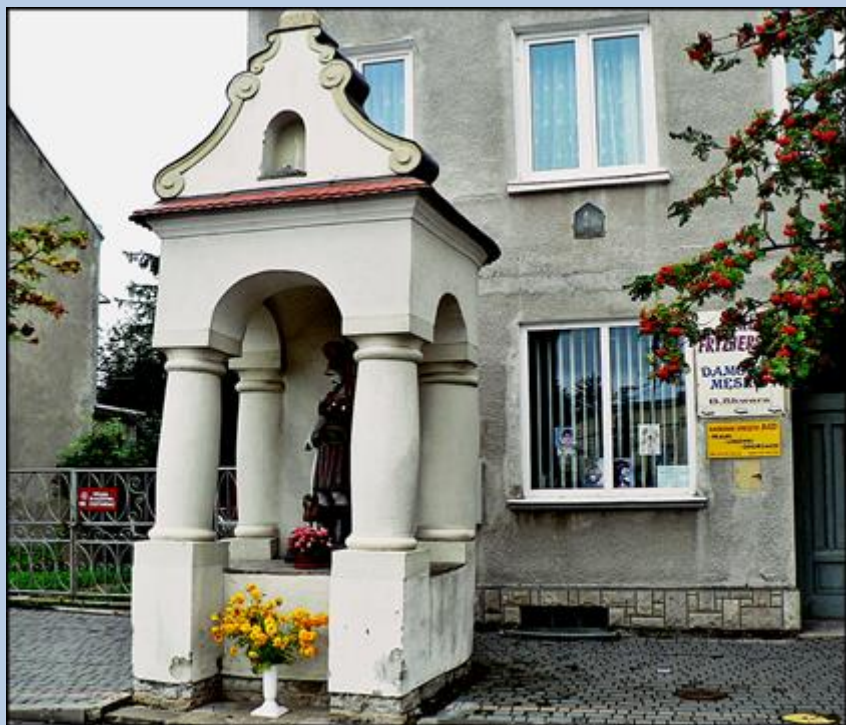

Władysław Findysz urodził się 13 grudnia 1907 r. w Krościenku Niżnym koło Krosna, w wielodzietnej rodzinie chłopskiej Stanisława i Apolonii z domu Rachwał. Po ukończeniu szkoły powszechnej, w latach 1920 – 1927 uczył się w Państwowym Gimnazjum w Krośnie. Po egzaminie maturalnym (maj 1927 r.) zdecydował się wybrać drogę kapłaństwa. Wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu, podejmując studia filozoficzno – teologiczne. Święcenia kapłańskie otrzymał w katedrze przemyskiej 19 czerwca 1932 r. Posługę duszpasterską rozpoczął 1 sierpnia 1932 r. jako wikariusz w parafii pw. Św. Barbary w Borysławiu, następnie 17 września 1935 r. został skierowany do pracy wikariuszowskiej w parafii Drohobycz. Kolejną jego placówką była od 1 sierpnia 1937 r. parafia w Strzyżowie, gdzie początkowo był wikariuszem, a później administratorem. 10 października 1940 r. został wikariuszem w parafii Jasielskiej, gdzie wykazał się szczególną działalnością patriotyczną, posługując jako kapelan żołnierzy Podziemia. 8 lipca 1941 r. otrzymał nominację na administratora parafii w Nowym Żmigrodzie, gdzie od 13 sierpnia 1942 r. został proboszczem. Po zakończeniu wojny ksiądz Findysz podjął działania mające na celu odnowę moralną wśród parafian, szczególnie nadszże więźc z wychowaniem młodzieży. Jego aktywność duszpasterska spotkała się z zarzutami władz komunistycznych, które postanowiły ograniczyć jego działalność edukacyjną wśród młodzieży. W maju 1952 r. Wydział Oświaty Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie wydał decyzję zakazującą księdzu Findyszowi nauczania religii.

Protestował przeciwko likwidacji punktów katechetycznych, ingerencji państwa w sprawy Kościoła i religii. Było to przyczyną zainteresowania się organów bezpieczeństwa jego osobą i założeńa na przez PUBP w Jasle w 1955 r. sprawy ewidencyjno – obserwacyjnej. W czerwcu 1962 r. został dziekanem dekanatu żmigrodzkiego. W latach Soboru Watykańskiego II aktywnie włączył się w akcję „soborowego czynu dobroci”. W jej ramach, w swoich odezwach do parafian wzywał do odnowienia życia religijnego, powrotu do chrześcijańskich obyczajów i odnowy moralnej. Jego aktywność spotkała się z ostrą reakcją władz, 25 listopada 1963 r. Prokuratura Wojewódzka w Rzeszowie wydała postanowienie, w którym ksiądz Findysz został skazany przez Sąd Wojewódzki w Rzeszowie na karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za „zmuszanie do praktyk religijnych”. Wyrok odsładywał w więzieniach w Rzeszowie i Krakowie, gdzie był poniżany, nekany fizycznie i psychicznie. Nie zezwolono mu na poddanie się zaplanowanej wcześniej operacji gardła, w związku podejrzeniem nowotworu. Dochodzenie, przewód sądowy oraz przeycia więzienne miały duży wpływ na rozwój choroby Księdza. Prawie cały okres pozbawienia wolności spędził w szpitalu więziennym. Wyczerpany i osłabiony chorobą (schudł o 30 kg) został zwolniony z więzienia 29 lutego 1964 r. Powrócił do swojej parafii i w miarę możliwości włączył się w posługę duszpasterską. W lipcu pogorszył się stan zdrowia Księdza, zmarł 21 sierpnia 1964 r. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Nowym Żmigrodzie.

zdjęcia: *Jan Nitecki*

zdjęcia w czerwonej obwódce zapożyczono z:
<http://parafianowyzmigrod.pl/gallerys/images/297/big/img10563.jpg>
<https://fotopolska.eu/foto/774/774771.jpg>
<http://www.parafianowyzmigrod.pl/gallerys/images/100/big/img10557.jpg>